

Ang Tagumpay ng mga Mandaraig na Makikita Kay Daniel at sa Kanyang mga Kasama

Babasahin sa Kasulatan: Dan. 1—6

I. Ang prinsipyo ng pagbabawi ng Panginoon ay makikita kay “Daniel at sa kanyang mga kasama” (Hananias, Mishael, at Azarias), bilang mga mandaraig na lubusang kaisa ng Diyos sa kanilang tagumpay laban sa mga balak ni Satanas—Dan. 2:13, 17; cf. Apoc. 17:14; Mat. 22:14:

- A. Sa kanyang makadiyablong panunukso kay Daniel at sa kanyang mga kasama, pinalitan ni Nebukadnezar ang kanilang mga pangalan, na nagpapahiwatig na sila ay nabibilang sa Diyos, tungo sa mga pangalang ginawa silang kaisa ng mga diyos-diyosan—Dan. 1:6-7.
- B. Ang pangalang Daniel, nangangahulugang “Ang Diyos ang aking Hukom,” ay pinalitan ng Belteshasar, nangangahulugang “ang prinsipe ni Bel,” o “ang paborito ni Bel”—Isa. 46:1.
- C. Ang pangalang Hananias, nangangahulugang “Si Jah ay mapagbiyayang nagbigay,” o, “pinaboran ni Jah,” ay pinalitan ng Shadrac, nangangahulugang “niliwanagan ng diyos ng araw.”
- D. Ang pangalang Mishael, nangangahulugang “Sino ang kung ano ang Diyos?” ay pinalitan ng Meshac, nangangahulugang “Sino ang maaaring maging katulad ng diyosang si Shac?”
- E. Ang pangalang Azarias, nangangahulugang “Si Jah ay tumulong,” ay pinalitan ng Abed-nego, nangangahulugang “ang tapat na lingkod ng diyos ng apoy na si Nego.”

II. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa mga makademong diyeta—Dan. 1:

- A. Ang makadiyablong panunukso ni Nebukadnezar ay ang rahuyuin muna ang apat na matatalinong kabataang inapo ng nagaping hirang ng Diyos, si Daniel at ang kanyang tatlong kasama, na marumihan sa pamamagitan ng pakikibahagi sa kanyang maruming pagkain, pagkaing inihandog sa mga diyos-diyosan.
- B. Ang kainin ni Daniel at ng kanyang mga kasama ang pagkaing iyon ay ang tanggapin ang karumihan, ang tanggapin ang mga diyos-diyosan, at sa gayon ay maging kaisa ni Satanas—cf. 1 Cor. 10:19-21.
- C. Nang tumanggi si Daniel at ang kanyang mga kasama na kainin ang maruming pagkain ni Nebukadnezar at sa halip ay piniling kainin ang mga gulay (Dan. 1:8-16), sa prinsipyo ay tinanggihan nila ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama (cf. Gen. 3:1-6) at kinuha ang puno ng buhay, na nagsanhi sa kanilang maging kaisa ng Diyos (cf. 2:9, 16-17).
- D. Ang pagbabawi ng Panginoon ay ang pagbabawi ng pagkain kay Hesus para sa pagtatayo ng ekklesia—bb. 9, 16-17; Apoc. 2:7, 17; 3:20.
- E. Maaari nating kainin si Hesus sa pamamagitan ng pagkain ng Kanyang mga salita at sa pamamagitan ng pagiging maingat sa pakikipag-ugnay at maging kasama ng mga tumatawag sa Kanya mula sa isang dalisay na puso—Jer. 15:16; 2 Tim. 2:22; 1 Cor. 15:33; Kaw. 13:20.

III. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa makadiyablong

pambubulag na humahadlang sa mga tao na makita ang malaking imahen ng tao at ang dumudurog na bato bilang dibinong kasaysayan sa loob ng pantaong kasaysayan—Dan. 2:

- A. Dudurugin at papatayin ng sama-samang Kristo bilang ang bato at ang bundok, ang Kasintahang lalaki kasama ang Kanyang kasintahang babae, ang sama-samang tao ng Diyos na may hininga ng Diyos, si Antikristo at ang kanyang hukbo sa pamamagitan ng hininga, ng tabak, ng Kanyang bibig—bb. 34-35, 44-45; 2 Tes. 2:8; Apoc. 19:11-21; Gen. 11:4-9; cf. Isa. 33:22.
- B. Nilalalinan tayo ni Kristo, bilang buháy at mahalagang bato, pundasyong bato, panulok na bato, at pangulong bato ng gusali ng Diyos, ng Kanyang sarili bilang kahalagahan upang transpormahin tayo tungo sa pagiging mga buháy at mahahalagang bato para sa Kanyang pagtatayo—1 Ped. 2:4-8; Isa. 28:16; Zac. 3:9; 4:7, 9-10.

IV. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa panrarahuyo ng pagsamba sa diyos-diyosan—Dan. 3; cf. Mat. 4:9-10:

- A. Anumang hindi totoong Diyos sa ating isinilang na muling espiritu ay isang diyos-diyosan na humahalili sa Diyos; anumang hindi sa espiritu o mula sa espiritu ay isang diyos-diyosan—1 Juan 5:21.
- B. Ang kaaway ng Katawan ay ang sarili na humahalili sa Diyos kasama ang sariling interes nito, pagtataas sa sarili, pagluluwalhati sa sarili, sariling kagandahan, at sariling kalakasan; sa loob at para sa Katawan ay itinatatwa natin ang ating sarili at hindi ipinangangaral ang ating sarili kundi si Kristo Hesus bilang Panginoon—Mat. 16:24; 2 Cor. 4:5.
- C. Ang mga kasama ni Daniel ay may totoong espiritu ng pagkamartir; nanindigan sila para sa Panginoon bilang ang namumukod-tanging Diyos at laban sa pagsamba sa diyos-diyosan sa halaga ng kanilang buhay, inihagis sa utos ni Nebukadnezar sa isang hurno ng nagniningas na apoy—Dan. 3:19-23.
- D. Nang tumingin si Nebukadnezar sa hurno, nakita niya ang apat na lalaking lumalakad sa gitna ng apoy (bb. 24-25); ang ikaapat ay ang ekselenteng Kristo bilang Anak ng Tao, na dumating upang samahan ang Kanyang tatlong nagdurusa, inusig na mga mandaraig at upang gawing isang kaaya-ayang lugar ang apoy na kanilang lalakaran.
- E. Hindi na kinailangang hilingin sa Diyos ng tatlong mandaraig na iligtas sila sa hurno (cf. b. 17); si Kristo bilang Anak ng Tao—ang Isa na kuwalipikado at may kakayahang makisimpatiya sa bayan ng Diyos sa lahat ng bagay (Heb. 4:15-16)—ay dumating upang maging kanilang Kasama at mangalaga sa kanila sa kanilang pagdurusa, sa pamamagitan ng Kanyang presensiya ay ginagawang isang kaaya-ayang sitwasyon ang kanilang lugar ng pagdurusa.

V. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa pagtatakip na humahadlang sa mga tao na makita ang pamumuno ng kalangitan sa pamamagitan ng Diyos ng kalangitan—Dan. 4:

- A. Bilang mga pinili ng Diyos na maging Kanyang bayan para sa pagiging nakahihigit sa lahat ni Kristo, tayo ay nasa ilalim ng makalangit na pamumuno ng Diyos para sa layuning gawing nakahihigit sa lahat si Kristo—bb. 18, 23-26, 30-32; Roma 8:28-29; Col. 1:18b; 2 Cor. 10:13, 18; Jer. 9:23-24.
- B. “Kaya Niyang ibaba ang mga lumalakad na may kapalaluan”—Dan. 4:37b.

VI. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa kamangmangan hinggil sa resulta ng paglalasing sa harap ng Diyos at ng pang-iinsulto sa Kanyang kabanalan—kap. 5:

- A. Ang pagkuha ni Belshasar ng mga sisidlan na para sa pagsamba sa Diyos sa Kanyang banal na templo sa Herusalem at paggamit ng mga ito sa pagsamba sa mga diyos-diyosan ay isang insulto sa kabanalan ng Diyos (b. 4); dapat sana ay natutuhan niya ang aral mula sa karanasan ni Nebukadnezar (4:18-37); gayunpaman, hindi niya natutuhan ang aral at nagdusa bilang resulta (5:18, 20, 24-31).
- B. “Isang ekselenteng espiritu at kaalaman at pang-unawa, at ang pagpapaliwanag ng mga panaginip, ang pagpapahayag ng mga bugtong, at ang paglutas ng mga suliranin [lit., mga buhol] ang nasumpungan sa Daniel na ito”—b. 12a.
- C. “Ikaw..., Belshasar, ay hindi mo pinapagkumbaba ang iyong puso, bagaman iyong nalalaman ang lahat ng ito; [kundi] itinaas mo ang iyong sarili laban sa Panginoon ng langit; at kanilang dinala ang mga sisidlan ng Kanyang bahay sa harapan mo, at ikaw, at ang iyong mga [panginoon], ang iyong mga asawa at ang iyong mga asawang-lingkod, ay uminom ng alak mula sa mga iyon; at pinuri mo ang mga diyos ng pilak, ginto, tanso, bakal, kahoy at bato, na hindi nakakakita, nakakarinig, o nakakaalam man. Ngunit ang Diyos na may hawak sa iyong paghinga, at sa kanya ang lahat mong mga lakad, ay hindi mo niluwalhati”—bb. 22-23, cf. b. 20.

VII. Si Daniel at ang kanyang mga kasama ay matagumpay laban sa katusuhan na nagbabawal sa katapatan ng mga mandaraig sa pagsamba sa Diyos—kap. 6:

- A. Ang sentro ng Daniel 6 ay ang panalangin ng tao para sa pagsasagawa ng ekonomiya ng Diyos; dumepende si Daniel sa panalangin upang gawin ang hindi kayang gawin ng tao at upang maunawaan ang hindi kayang maunawaan ng tao; wala nang iba pang paraan upang dalhin ang ekonomiya ng Diyos tungo sa kapuspusan at tungo sa katuparan maliban sa pamamagitan ng panalangin; ito ang panloob na lihim ng kapitulong ito.
- B. Nanalangin si Daniel nang tatlong beses araw-araw na ang kanyang bintana ay nakabukas paharap sa Herusalem; sa pamamagitan ng kanyang mabiyayang panalangin ay ibinalik ng Diyos ang Israel sa lupain ng kanilang mga ama (b. 10; cf. 1 Hari 19:12, 18); pakikikingan ng Diyos ang ating panalangin kapag ang ating panalangin ay paharap kay Kristo (isinasagisag ng Banal na Lupain), paharap sa kaharian ng Diyos (isinasagisag ng banal na lunsod), at paharap sa bahay ng Diyos (isinasagisag ng banal na templo) bilang gol sa walang hanggang ekonomiya ng Diyos—8:48-49.